

สรุปและข้อเสนอนะ

การทดลองเลี้ยงหอยแมลงภู (Perna viridis (Linn.)) โดยการใส่เชือก
ใยสังเคราะห์ (Polypropylene) เป็นวัสดุล่อให้ลูกหอยเกาะ ซึ่งแขวนไว้บนท่อนลอยแบบ
เชือกยาวติดท่อนลอย และแบบแพที่ฝังวิธีการเลี้ยงและสถานที่ทดลองต่างกัน ทำการเลี้ยงไว้เป็น
เวลานาน 7 เดือน เมื่อสิ้นสุดการทดลองได้ผลการทดลองดังนี้คือ

1. อัตราการเจริญของหอยแมลงภูจากการทดลองเลี้ยงโดยวิธีห้อยแขวนแบบเชือก
ล่อแล้วเลี้ยงหอยกับแบบแขวนถุงหอย บนท่อนลอยทั้งสองแบบ ที่บริเวณปากแม่น้ำบางปะกง
และบริเวณปลายสะพานท่าเทียบเรือบริษัทมาบุญครองฯ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าการปรับปรุงวิธีการเลี้ยงหอยแมลงภูโดยใช้วิธีการดักล่อลูกหอย
บริเวณปากแม่น้ำแล้วนำไปเลี้ยงอีกบริเวณหนึ่ง ซึ่งสภาพแวดล้อมเหมาะสมจะสามารถทำให้
หอยมีการเจริญได้ดี มีผลผลิตเพิ่มขึ้นและสามารถขยายแหล่งเลี้ยงหอยแมลงภูออกไปได้อีกมาก

2. ผลผลิตหอยแมลงภูจากการทดลองเลี้ยงโดยวิธีห้อยแขวนจากท่อนลอยทั้งสอง
แบบโดยเปรียบเทียบระหว่างวิธีการเลี้ยงแบบเชือกล่อแล้วเลี้ยงหอย กับแบบแขวนถุงหอยที่
บริเวณปากแม่น้ำบางปะกงและบริเวณปลายสะพานท่าเทียบเรือบริษัทมาบุญครองฯ พบว่าการ
เลี้ยงแบบแขวนถุงหอยบนท่อนลอยทั้งสองแบบและทั้งสองสถานที่จะให้ผลผลิตหอยแมลงภูสูงกว่า
การเลี้ยงแบบเชือกล่อแล้วเลี้ยงหอยตามวิธีการทดลอง โดยไม่คำนึงถึงพื้นที่ในการเลี้ยง
แสดงให้เห็นว่าถ้ามีการกำจัดลูกหอยแมลงภูบนเส้นเชือกที่มีความหนาแน่นในการลงเกาะมาก
เกินไปออกแล้วนำไปเลี้ยงในถุงอวนในลอนตาที่โดยให้หอยจมอยู่ใต้น้ำตลอดเวลาจะสามารถ
ทำให้หอยโตเร็วและได้ผลผลิตสูงขึ้น

3. การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างท่อนลอยแบบเชือกยาวติดท่อนลอย
และแบบแพ พบว่าท่อนลอยแบบเชือกยาวติดท่อนลอยจะมีความทนทานต่อคลื่นลมแรง ๆ ได้ดีกว่า
แบบแพและง่ายต่อการดูแลและซ่อมแซม แต่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง

4. คุณสมบัติของน้ำทะเลบริเวณแหล่งทดลองเลี้ยงหอยแมลงภู่วันที่ 2 บริเวณใต้กำแพง
ความเค็ม อุณหภูมิ น้ำทะเล ความโปร่งใส ความเป็นกรด-ด่าง ปริมาณออกซิเจนที่ละลาย
ในน้ำและปริมาณอาหารในน้ำทะเลจะมีความแตกต่างกันน้อยมากและมีการแปรเปลี่ยนไปตามฤดู
กาล

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาต่อไปในเรื่องการขนย้ายลูกหอยแมลงภู่วันขึ้นที่ลงเกาะกับวัสดุ
แล้วนำไปเลี้ยงบริเวณชายฝั่งทะเลอื่น ๆ เพื่อเป็นการแพร่ขยายพันธุ์หอยแมลงภู่ออกไป ซึ่งจะ
ทำให้สามารถขยายพื้นที่ในการเลี้ยงหอยได้อีกมาก และเพิ่มผลผลิตหอยแมลงภู่วันให้สูงขึ้น
2. ควรมีการศึกษาในเรื่องคุณภาพอาหารทางโภชนาการของเนื้อหอยแมลงภู่วัน
(Nutrition Value) จากแหล่งเลี้ยงบริเวณปากแม่น้ำกับแหล่งทดลองเลี้ยงอื่น ๆ นอก
จากควรมีการศึกษาปริมาณการสะสมสารมลพิษต่าง ๆ ในเนื้อหอย และความเป็นพิษของเนื้อ
หอยวันเนื่องมาจากการสะสมสารชีวพิษ (Biotoxin)
3. ควรมีการศึกษาหาวัสดุชนิดอื่นล่อลูกหอย หรืออาจเป็นวัสดุเหลือใช้เข้ามาใช้
ประโยชน์ในการเลี้ยงหอยแมลงภู่วันทดแทนเสาหลักที่นับวันจะหายาก ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดต้นทุน
การลงทุนเรื่องวัสดุได้อีกมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย